

[Damgaard Nielsen]

del af et træs tilvækst af ved på et år i regnskoven. Mens man på den ene side står og forklarer alt det gode, man vil gøre for miljøet osv., fælder man rask væk et træ for at få en intetsigende dagsorden delt rundt, der blot skal dække over egen moral.

Det er ikke noget, Fremskridtspartiet kan gå med til, og jeg forstår godt, at fru Margrete Aukén siger: det er tvivlsomt, om vore børn tror på os. Det har vi selv bidraget væsentligt til ved at behandle papir, som vi gør. Jeg har set, hvordan medlemmer af Folketinget tømmer deres hylder og går over og hælder det hele ned i affaldsposen ved siden af askebægeret. Det kan man selvfølgelig godt gøre, men man kan ikke bagefter stå heroppe og sige, at man vil bevare verdens økologiske balance, det hænger ikke sammen. Og hvis ikke man kan blive fri for det papir, man alligevel ikke vil bruge, må man i hvert fald sørge for, at der bliver fremsat nogle lovforslag, der begrænser bureaukratiet. Det kan vi være med til. Samtidig kan vi se, at de mennesker, der ikke vil acceptere en overenskomst, fordi de vil have højere løn og dermed større forbrug, der øger forureningen, flottere biler, og hvad ved jeg, er de samme, som kommer med et dagsordensforslag til fremme af miljøet. Men de synes, at både sygehuse og Falcks retningsstationer skal have lov til at blokere det hele, for at de kan få råd til at købe noget mere. Det er en dobbeltmoral, som vi i hvert fald slet ikke kan være med til, og jeg kan i al stilfærdighed sige, at vi stemmer selvfølgelig imod de to dagsordensforslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde dette indlæg med at udtale den forhåbning, at denne rapport, Brundtland-rapporten, som er debattens udgangspunkt, får en bedre skæbne end rapportererne fra Brandtkommissionen og Palmekommissionen. For at det kan ske, er det vigtigt, at Danmark og de øvrige nordiske lande gør et grundigt forarbejde forud for generalforsamlingen i FN til efteråret, hvor denne rapport skal behandles. Og så vil jeg ellers uddybe det, jeg i indlægget under redegørelsesdebatten sagde mere principielt om Brundtland-rapporten.

Jeg vil begynde med at understrege, at miljøbeskyttelse og udvikling hænger uløse-

ligt sammen, idet udvikling jo drejer sig om at forbedre almindelige menneskers daglige levevilkår. Man har talt meget om de elementære behovs strategi, dvs. en strategi til opfyldelse af den brede og fattigste befolkningsgruppes helt elementære behov, f.eks. tilstrækkelig, varieret og sund føde, rent drikkevand, ordentlige boligforhold, adgang til hjælp ved sygdom samt sygdomsforebyggelse, adgang til uddannelse og arbejde og social sikring ved sygdom og alderdom. Alle disse elementære behov kan i virkeligheden kun opfyldes, hvis det omgivende miljø, taget i videste betydning, beskyttes mod ødelæggelse, og her vil jeg så nævne 13 konkrete punkter, som jeg mener Danmark bør prioritere i sin ulandspolitik.

1. Generelt skal alle projekter vurderes for deres økologiske implikationer: hvorledes vil de virke på både kort og lang sigt på det lokale miljø? Miljøødelæggende projekter må forhindres, og Danida må – det er jeg også helt klar over at man er i gang med og har arbejdet på – udbygges. Mere ekspertise på dette område, på samme måde som verdensbanken og de regionale udviklingsbanker har bebudet en kraftig opprioritering også personalemæssigt af dette område.

2. I projektprioriteringen bør de elementære behovs strategi indgå med stor vægt.

3. Forsyning af såvel byer som landdistrikter med rent vand, om nødvendigt via rensningsanlæg, vil i sig selv forbedre folkesundheden.

4. Vandoverrisling, kunstvanding af tørkede landdistrikter. Jeg har selv f.eks. i Israel set, hvor langt man i grunden har været fremme med kunstvanding og overrisling for at besejre ørkenen. Jeg tror, det er et område, hvor Danida kunne lade sig inspirere af den knowhow, som f.eks. Israel har udviklet.

5. Træplantning med hurtigtvoksende træarter til brug for jordforbedring, forebyggelse af vind- og nedbørserosion. Tilsvarende ved plantning af randområder ved ørkener med robuste plantearter for at hindre ørkenens videre udbredelse.

6. Eksport til ulande af erstatningsmaterialer for træ til brug ved opvarmning for at undgå yderligere skovfældning, der mange steder har antaget et katastrofalt omfang. Det kan f.eks. dreje sig om briketter med stort energiindhold.